

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 66/2025
18.02.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирољуба Томића, председника већа, Татјане Вуковић, Слободана Велисављевића, Бојане Пауновић и Александра Степановића, чланова већа, са саветником Маријом Рибарић, записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела тешко дело против здравља људи из члана 259. став 4. у вези кривичног дела несавесно пружање лекарске помоћи из члана 251. став 3. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката Борка Петковића, поднетом против правноснажних решења Основног суда у Врбасу К-392/20 од 11.04.2024. године и Кв 305/24 од 07.10.2024. године, у седници већа одржаној дана 18.02.2025. године, већином гласова донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Борка Петковића, поднет против правноснажних решења Основног суда у Врбасу К-392/20 од 11.04.2024. године и Кв 305/24 од 07.10.2024. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Врбасу К-392/20 од 11.05.2023. године према окривљеном АА на основу члана 422. став 1. тачка 1) ЗКП, одбијена је оптужба да је извршио кривично дело тешко дело против здравља људи из члана 259. став 4. у вези кривичног дела несавесно пружање лекарске помоћи из члана 251. став 3. у вези става 1. Кривичног законика и одлучено је да трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава суда сходно члану 265. став 1. Законика о кривичном поступку.

Решењем Основног суда у Врбасу К-392/20 од 11.04.2024. године, одбијен је захтев браниоца окривљеног АА, адвоката Борка Петковића за накнаду трошкова поступка у поступку пред Основним судом у Врбасу К 392/20.

Решењем Основног суда у Врбасу Кв 305/24 од 07.10.2024. године, одбијена је жалба браниоца окривљеног АА, адвоката Борка Петковића изјављена против решења Основног суда у Врбасу К-392/20 од 11.04.2024. године.

Против наведених правноснажних решења захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног АА, адвокат Борко Петковић, због повреде закона из члана 441. став 4. Законика о кривичном поступку, са предлогом да Врховни суд усвоји као основан поднети захтев за заштиту законитости, побијана решења укине и списе предмета врати првостепеном суду на поновно одлучивање.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Врховном јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку (ЗКП), па је на седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета са правноснажним решењима против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те након оцене навода изнетих у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног је неоснован.

Бранилац окривљеног у поднетом захтеву за заштиту законитости наводи да је побијаним решењима учињена повреда кривичног закона из члана 441. став 4. ЗКП, са образложењем да, иако је оптужба одбијена према окривљеном АА и одређено да трошкови поступка падају на терет буџетских средстава суда, захтев за накнаду трошкова одбране окривљеног поднет преко браниоца, адвоката Борка Петковића је одбијен уз образложење да захтев за накнаду трошкова поступка није поднет до завршетка главног претреса, као ни до правноснажности предметне пресуде, па како суд није одлучивао о трошковима одбране у пресуди лишен је могућности да накнадно одлучује о висини трошкова, с обзиром да је накнадно одлучивање могуће само у погледу висине трошкова о којима је мериторно одлучено у пресуди.

Изнети наводи браниоца у захтеву за заштиту законитости, по оцени Врховног суда, су неосновани.

Чланом 261. став 1. ЗКП, прописано је да су трошкови кривичног поступка издаци учињени поводом поступка од његовог покретања до његовог завршетка, а ставом 2. тачка 7. истог члана, прописано је да трошкови кривичног поступка поред осталог обухватају награду и нужне издатке браниоца.

Одредбом члана 265. став 1. ЗКП је прописано да кад се обустави кривични поступак или се оптужба одбије или се окривљени ослободи од оптужбе, изрећи ће се у решењу, односно пресуди да трошкови кривичног поступка из члана 261. став 2. тачка 1) до б) овог законика, нужни издаци окривљеног и нужни издаци и награда браниоца и пуномоћника (члан 103. став 3.), као и награда вештака и стручног саветника, падају на терет буџетских средстава суда.

Имајући у виду да је одлука суда о трошковима кривичног поступка обавезан део изреке сваке пресуде, али и њеног образложења, то се уз одлуку о главној ствари мора одлучити и о трошковима кривичног поступка, а накнадно се може одлучити

само о висини трошкова, при чему је обавеза странака да истакну захтев за накнаду трошкова кривичног поступка до закључења главног претреса, а најкасније до правноснажног окончања поступка, који мора бити опредељен у смислу Адвокатске тарифе.

Из списка предмета произлази да, након што је тужилац одустао од кривичног гоњења, суд је на главном претресу одржаном дана 11.05.2023. године, након што је упознао странке са садржином поднеска ОЈТ Врбас КТО 14/21 од 02.03.2023. године у коме тужилац одустаје од оптужбе окривљеног, донео пресуду којом се одбија оптужба према окривљеном за кривична дела која су му оптужним актом стављена на терет и донео је одлуку о трошковима кривичног поступка у смислу члана 265. став 1. ЗКП. Приликом изношења завршне речи бранилац окривљеног се није изјашњавао о трошковима кривичног поступка, те исте није тражио.

Сходно томе, Врховни суд налази да је правилно нижестепеним одлукама одбијен захтев браниоца за накнаду трошкова поступка јер, иако је у конкретном случају оптужба одбијена, браниоцу не припадају трошкови кривичног поступка јер исте није тражио до завршетка главног претреса, односно до правноснажног окончања кривичног поступка који је вођен против окривљеног, па је захтев за заштиту законитости одбијен као неоснован.

Из напред изнетих разлога, Врховни суд је на основу члана 491. став 1. ЗКП, донео одлуку као у изреци ове пресуде.

**Записничар – саветник
Марија Рибарић, с.р.**

**Председник већа – судија
Мирољуб Томић, с.р.**

**За тачност отправака
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**